

§ 18. W skład departamentów wymienionych w §§ 4—16 wchodzi sekretariaty, które obejmują następujące sprawy:

- a) sporządzanie planu prac i sprawozdań ogólnych z działalności departamentu;
- b) kontrola terminowości i załatwiania spraw departamentu;
- c) prowadzenie sekretariatu departamentu, przyjmowanie i rozdzielanie poczty;

- d) zaopatrzenie wydziałów względnie samodzielnych referatów departamentu w potrzebny sprzęt, urządzenia i materiały biurowe;
- e) sprawy personalne pracowników departamentu;
- f) załatwianie spraw doraźnych, zleconych przez dyrektora departamentu.

§ 19. Szczegółowy podział czynności pomiędzy departamenty, wydziały i podział na referaty ustali Minister Państwowych Gospodarstw Rolnych.

666

UCHWAŁA Nr 392 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 26 maja 1951 r.

w sprawie dwuletnich szkół felczerskich.

W celu przygotowania kadr felczarów, niezbędnych dla realizacji zadań służby zdrowia w okresie Planu 6-letniego — Prezydium Rządu uchwala:

- 1. Upoważnia się Ministra Zdrowia do zorganizowania w 1951 r. 50 dwuletnich szkół felczerskich.
- 2. Upoważnia się Ministra Finansów w porozumie-

niu z Ministrem Zdrowia do wprowadzenia do budżetu centralnego Ministerstwa Zdrowia na rok 1951 dodatkowych kredytów w kwocie 12.477.428 zł na pokrycie wydatków związanych z zorganizowaniem i prowadzeniem dwuletnich szkół felczerskich.

3. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej powzięcia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

667

ZARZĄDZENIE Nr 85 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1951 r.

w sprawie urlopów pracowniczych na kształcenie się korespondencyjne i zaoczne.

W celu umożliwienia pracownikom urzędów i instytucji państwowych kształcenia się korespondencyjnego i zaocznego ustala się następujące jednolite zasady udzielania tym pracownikom urlopów na szkolenie:

1. Pracownikowi, kształcącemu się korespondencyjnie lub zaocznie, może być udzielony na jego prośbę urlop okolicznościowy, nie zaliczany na poczet przysługującego mu urlopu wypoczynkowego. Do prośby o udzielenie urlopu powinien pracownik załączyć zaświadczenie szkoły zawierające dane, pozwalające na ustalenie, czy i w jakim terminie oraz w jakim wymiarze przysługuje pracownikowi prawo do urlopu.

2. Czas urlopu płatnego może wynosić łącznie w ciągu roku szkolnego:

W państwowych ogólnokształcących szkołach korespondencyjnych

dla uczniów kl. V—X — celem wzięcia udziału w zebraniach konsultacyjnych i konferencjach naukowych oraz przygotowania się i przystąpienia do egzaminów rocznych — do 7 dni,

dla uczniów kl. XI — celem wzięcia udziału w zebraniach konsultacyjnych i konferencjach naukowych oraz przygotowania się i przystąpienia do egzaminu dojrzałości — do 9 dni.

W państwowych średnich korespondencyjnych szkołach zawodowych

dla uczniów szkoły do przedostatniej klasy (roku nauki) łącznie — celem wzięcia udziału w zajęciach zbiorowych, konsultacjach i konferencjach oraz przygotowania się i przystąpienia do kolokwium i egzaminów przedmiotowych — do 9 dni,

dla uczniów ostatniej klasy (roku nauki) — celem wzięcia udziału w zajęciach zbiorowych, konsultacjach i konferencjach oraz przygotowania się i przystąpienia do kolokwium, egzaminów przedmiotowych i egzaminu końcowego — do 12 dni.

Na wydziałach (studiach) zaocznych szkół wyższych

dla studentów każdego roku studiów — celem wzięcia udziału w zebraniach konsultacyjnych, wykładach, ćwiczeniach i innych zajęciach, w których osobisty udział studenta jest obowiązkowy, oraz dla przygotowania się i przystąpienia do egzaminów — do 21 dni.

3. W przypadku, gdy czas urlopu w powyższym wymiarze okaże się niewystarczający (np. w związku z egzaminem poprawkowym) może być pracownikowi udzielony urlop bezpłatny na okres łączny w ciągu roku szkolnego do 14 dni, również bez zaliczenia na poczet urlopu wypoczynkowego.

4. W przypadku powtarzania klasy (roku) po raz pierwszy może być pracownikowi udzielony urlop w wymiarze, określonym w pkt 2 i 3, bez zaliczenia na poczet urlopu wypoczynkowego, lecz wyłącznie bezpłatny.

Przy dalszym powtarzaniu tej samej klasy (roku) określone niniejszym zarządzeniem urlopy pracownikowi nie przysługują.

5. Władza służbowa obowiązana jest sprawdzić, czy urlop został wykorzystany zgodnie z celem, to znaczy, czy pracownik przystąpił do egzaminu i z jakim wynikiem.

W razie nieprzystąpienia przez pracownika do egzaminu bez uzasadnionej przyczyny udzielony dla przygotowania się i przystąpienia do egzaminu urlop płatny zalicza się na poczet najbliższego urlopu wypoczynkowego.

wego pracownika. O konsekwencji tej należy pracownika uprzedzić, zamieszczając odpowiednią wzmiankę w zawiadomieniu o udzieleniu urlopu.

Następny urlop dla przystąpienia do tegoż egzaminu może być takiemu pracownikowi udzielony na okres — w zasadzie do połowy ustalonego dla danego rodzaju egzaminu wymiaru, a tylko w przypadku szczególnie uzasadnionym w pełnym wymiarze, bez zaliczenia na poczet urlopu wypoczynkowego, lecz wyłącznie — bezpłatnie.

6. Pracownikowi, studiującemu na wydziale (studium) zaocznym szkoły wyższej, którego siedziba znajduje się poza miejscem pracy i zamieszkania pracownika, przysługuje prawo do zwrotu kosztów przejazdu na udzielony w myśl niniejszego zarządzenia urlop z miejsca zamieszkania do siedziby wydziału (studium)

i z powrotem. Przy ustalaniu kosztów przejazdu stosuje się zasady obowiązujące przy podróżach służbowych. Diety ani zwrot kosztów noclegu pracownikowi nie przysługują.

7. Przy decydowaniu o udzieleniu urlopu należy każdorazowo mieć na względzie potrzeby służby. Udzielenie urlopu nie może uzasadniać wniosków o zwiększenie etatu osobowego.

8. Władze służbowe powinny w miarę możliwości służbowych okazywać pomoc w nauce pracownikom, kształcącym się korespondencyjnie i zaocznie np. przez przydział pracy z zakresu obranej w szkoleniu korespondencyjnym specjalności, nie powodującej zbyt częstych wyjazdów służbowych i sprawowania czynności służbowych poza przepisanyymi godzinami.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

668

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 kwietnia 1951 r.

w sprawie zasad i trybu finansowania kapitałnych remontów obcych obiektów użytkowanych przez jednostki spółdzielcze.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4, 8 i 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące zasady i tryb finansowania kapitałnych remontów obcych obiektów, użytkowanych przez jednostki spółdzielcze na podstawie umów lub na podstawie przydziałów dokonanych przez jednostki administracji państwowej.

I. Finansowanie kapitałnych remontów w obiektach użytkowanych przez jednostki spółdzielcze na podstawie umów zawartych z osobami fizycznymi lub prawnymi nie będącymi uspołecznionymi jednostkami gospodarczymi.

§ 2. Spółdzielnie zawierające po wejściu w życie niniejszego zarządzenia umowy najmu lub dzierżawy obcego obiektu powinny do umów wprowadzać wyraźnie postanowienia ustalające, że do przeprowadzenia kapitałnych remontów zobowiązany jest wynajmujący lub wydzierżawiający. Jednostki nadrzędne spółdzielni mogą w poszczególnych przypadkach zezwolić na zawarcie umów przewidujących, że dokonanie kapitałnych remontów wynajmowanych lub dzierżawionych obiektów obciąża spółdzielnię w zamian za odpowiednie obniżenie stawek czynszowych.

§ 3. 1. W przypadku, gdy wynajmujący lub wydzierżawiający obiekt nie wywiązuje się z ciążących na nim obowiązków, wynikających z zawartej umowy w zakresie wykonywania kapitałnych remontów, spółdzielnia może wykonać niezbędne remonty zastępczo na koszt wynajmującego lub wydzierżawiającego.

2. Zastępcze wykonanie kapitałnych remontów może być finansowane:

- a) z nadwyżki funduszy własnych spółdzielni ponad wartość majątku trwałego oraz normatyw środków obrotowych,
- b) z pożyczki uzyskanej z funduszu inwestycyjnego we właściwej centrali spółdzielczej,
- c) z kredytów bankowych normatywnych udzielanych w ramach planu kredytowego przez banki finansujące eksploatację w przypadkach niepo-

siadania nadwyżki funduszy własnych (pkt a) lub niemożności uzyskania pożyczki (pkt b).

Odpowiednie wnioski kredytowe spółdzielni wymagają uprzedniego zatwierdzenia ze strony właściwego związku branżowego. Związki branżowe mogą zatwierdzać wnioski kredytowe jedynie wówczas, gdy przeprowadzenie kapitałnego remontu jest konieczne dla wykonania planu gospodarczego spółdzielni. Spółdzielnie powinny przedkładać bankom finansującym plany remontowe w obiektach obcych wraz z kosztorysami, zatwierdzonymi przez ich jednostki nadrzędne.

3. Nakłady sfinansowane w trybie określonym w ust. 2 winny być wprowadzone do aktywów bilansów spółdzielni na konta rozliczeń międzyokresowych, a umarzane w wysokości bieżącego czynszu należnego wynajmującemu lub wydzierżawiającemu obiekt w ciężar jego konta osobowego. Równocześnie spółdzielnie obciążają konto kosztów „czynsze i dzierżawy“ uznając konto osobowe wynajmującego lub wydzierżawiającego.

§ 4. 1. W przypadku, gdy umowa przewiduje, że dokonywanie kapitałnych remontów wynajmowanych lub wydzierżawianych obiektów obciąża spółdzielnię w zamian za odpowiednie zmniejszenie stawek czynszowych, spółdzielnie przeprowadzają niezbędne kapitałne remonty, finansując je z kwot nagromadzonych z różnicy między czynszem obliczonym według pełnych stawek a czynszem przypadającym wynajmującemu lub wydzierżawiającemu według umowy.

2. W przypadkach wyjątkowych, tj. gdy zachodzi konieczność przeprowadzenia remontu przed nagromadzeniem środków, o których mowa w ust. 1, w wysokości wystarczającej na sfinansowanie kapitałnego remontu, spółdzielnie wykonują kapitałne remonty ze środków wymienionych w § 3 ust. 2 pkt a), b) lub c). Odpowiednie nakłady aktywowane są w bilansie spółdzielni na kontach rozliczeń międzyokresowych i umarzane w ciężar konta „czynsze i dzierżawy“ metodą czynną w okresie właściwego cyklu remontowego (między dwoma kapitałnymi remontami). W przypadkach, gdy okres trwania umowy jest krótszy aniżeli ustalony cykl remontowy, nakłady umarzane są w ciągu okresu czasu, na który została zawarta umowa.

§ 5. Nakłady na kapitałne remonty w obcych